



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

סמל ראשון חיים (צ'אק) הרן הורנשטיין ז"ל



בן לינור ומילטון

נולד בברוקלין, ניו יורק

בתאריך י"ז באלול תש"י, 30/7/1950

התגורר בירושלים

התגייס בנובמבר 1971

שרת בחטיבת גולני

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

ט"ז בתשרי תשל"ד, 12/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 1 שורה: 3 קבר: 6

הותיר אחריו הורים ואח

בן 23 בנופלו

קורות חיים

חיים (צ'אק), בן לינור ומילטון הכהן, נולד ביום י"ז באלול תש"י (30.7.1950) בברוקלין שבניו-יורק. כאשר היה בן שלוש שנים נפרדו הוריו והוא עם אחיו, בנט, התחנכו אצל אמם. הבנים היו קרובים בגיל (בנט גדול מחיים בשנה ורבע) וקשורים מאד זה לזה. חיים (צ'אק) היה ילד מוכשר מבחינה אינטלקטואלית ולמד תמיד בכיתות מיוחדות לילדים מחוננים. מגיל חמש היה יוצא בכל קיץ למחנה-קיץ, שם למד לטפס על הרים, לרכב על סוסים, לשוט בסירה ולאהוב את הטבע. במחנה גם ניתן לו הכינוי צ'אק. חיים היה ילד עליו וחמוד וגרם הרבה שמחה ונחת לאמו. תמיד הרבה להתעניין בתחומים שונים - מוסיקה, צילום וספורט. הוא אהב מאוד לקרוא והיה בעל כשרונות רבים. בניו-יורק נעצר פעם בגלל



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

השתתפותו בהפגנת-מחאה נגד תלייתם של שמונה יהודים בעירק. למרות שהיה תלמיד חרוץ ומצטיין, החליט שלא להמשיך את לימודיו, אלא לקשור את עתידו עם מדינת ישראל והשירות בצה"ל היה משאת נפשו. צ'אק הגיע ארצה בפעם הראשונה כשהיה בן שש-עשרה על-מנת להשתקע בה, אך לנער כה צעיר קשה היה לחיות בישראל ללא משפחה ולפיכך חזר לארצות הברית לאחר שעשה בארץ חודשים אחדים בלבד. לאחר מלחמת ששת הימים שב וחזר לישראל ונשאר בה שנה. הוא חי חיים מגוונים ותוססים בקיבוץ צור-נתן ובמושב אמציה. חיים היה עלם יפה-תואר ונבון מאוד. תמיד היה מוקף ידידים וחברים שאהבוהו וביקשו את קרבתו. תקופה מסוימת אף למד באוניברסיטה העברית בירושלים ולפני גיוסו לצה"ל עבד זמן מה בסיני. לפי בקשת אמו דחה חיים לתקופת-מה את שירותו בצה"ל, היות ואחיו שירת באותה תקופה בצבא האמריקני בוייטנאם.

חיים גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1971 והתנדב לחטיבת "גולני". לאחר הטירונות החליט להתנדב לסיירת של החטיבה. מעולם לא סיפר במכתביו על היחידה המיוחדת, ששירת בה ועל האימונים הקשים שעבר, ולא הזכיר כמה קשה לו כחייל צעיר להיות בודד בישראל ללא משפחה. הוא עמד יפה בכל קשיי האימונים ונתקבל לסיירת, וברבות הימים סיים קורס מ"כים חי"ר וקורס מפעילי תול"ר. חבריו לסיירת ציינו את כושרו הפיזי הרב ואת נכונותו להושיט להם עזרה בנשיאת אלונקות, או בטיפול על הרים וכיו"ב. העובדה שהיה מבוגר מחבריו ליחידה האצילה עליו מעטה של אבהות ורצינות. עם חבריו לסיירת עמד חיים על משמר גבולות הארץ והשתתף בפעולות רבות. תקופה מסוימת למד בבית הספר הצבאי להשכלה והרחיב את ידיעותיו בעברית ובידיעת הארץ. ביולי 1973 נסע לחופשה של חודש בניו-יורק וחגג שם את יום הולדתו ה-23 עם משפחתו וידידיו במסיבה גדולה. רק ביומה הראשון של מלחמת יום הכיפורים סיפר אחיו לאמו את כל האמת אודות שירותו הצבאי של צ'אק. עד לאותו יום היה הדבר בגדר "סוד" בין שני האחים. במלחמת יום הכיפורים השתתף חיים בקרבות לכיבוש החרמון, שנפל בידי הסורים. כאשר נסוג בזחל"ם לאחר הלחימה אמר חיים לחברו: "אחרי קרב כזה לעולם לא אעזוב את הארץ". ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973) נפגע חיים בהפצצת מטוסי מיג של האויב ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים, העיר שאהב והתגורר בה. השאיר אחריו הורים ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.